

Definitieve beschikking

De heer P.A.G.M. van der Heijden
Nieuwedijk 25
5688 LK OIRSCHOT

Brabantlaan 1
Postbus 90151
5200 MC 's-Hertogenbosch
Telefoon (073) 681 28 12
Fax (073) 614 11 15
info@brabant.nl
www.brabant.nl
Bank ING 67.45.60.043
Postbank 1070176

Onderwerp

Besluit op aanvraag om vergunning ex artikel 19d Natuurbeschermingswet 1998

Nummer

1340953/1374337

Directie

Ecologie

Aanvraag

U heeft een aanvraag ingediend om een vergunning op grond van artikel 19d van de Natuurbeschermingswet 1998, gedateerd 22 oktober 2007. De vergunningaanvraag is op 24 oktober 2007 ontvangen.

De aanvraag heeft betrekking op een vleesvarkens- en legkippenbedrijf aan de Nieuwedijk 25 en Nieuwedijk 25 1 te Oirschot. Deze veehouderij is gesitueerd in de nabijheid van het Habitatrictlijngebied Kampina en Oisterwijkse bossen en vennen en het Vogelrichtlijngebied Kampina.

Natuurbeschermingswet 1998 (wettelijk kader)

Op grond van artikel 10a wijst de minister van LNV gebieden aan ter uitvoering van richtlijn (EEG) nr. 79/409 (Vogelrichtlijn) en richtlijn (EEG) nr. 92/43 (Habitatrictlijn).

Vogelrichtlijngebieden die al door de Minister zijn aangewezen gelden als gebieden als bedoeld in artikel 10a van de wet (ingevolge artikel V, eerste lid, van de Wet van 20 januari 2005 tot wijziging van de Natuurbeschermingswet 1998 in verband met Europeesrechtelijke verplichtingen). In gevallen waarin een beschermd natuurmonument geheel of gedeeltelijk deel uitmaakt van een reeds aangewezen Vogelrichtlijngebied vervalt met ingang van 1 oktober 2005 het besluit houdende de aanwijzing van dat beschermde natuurmonument (ingevolge het tweede lid van artikel V).

Het provinciehuis is vanaf het centraal station bereikbaar met stadsbus, lijn 61 en 64, halte Provinciehuis of met de treintaxi.

De minister van LNV heeft de Habitatrichtlijngebieden nog niet conform artikel 10a danwel artikel 12 lid 3 (voorlopig) van de wet aangewezen.

Nummer

1340953/1374337

Op 8 december 2004 heeft de Europese Commissie de door Nederland aangemelde Habitatrichtlijngebieden op de communautaire lijst geplaatst. De Habitatrichtlijn maakt voor de toepasselijkheid van artikel 6, lid 2, 3 en 4 geen onderscheid tussen formeel aangewezen gebieden en gebieden die door de Europese Commissie zijn vastgesteld. Nu de Natuurbeschermingswet 1998 dient ter implementatie van de Habitatrichtlijn dient artikel 16 van de wet richtlijnconform te worden geïnterpreteerd. Voornoemde uitleg is conform de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State d.d. 28 februari 2007 (nr. 200604026). Dat betekent dat ook voor Habitatrichtlijngebieden een vergunningsplicht ex artikel 19d van de wet wordt aangenomen als er sprake is van projecten en/of handelingen die negatieve effecten kunnen hebben op deze gebieden.

Artikel 19d, eerste lid, van de wet bepaalt dat het verboden is zonder vergunning, of in strijd met aan die vergunning verbonden voorschriften of beperkingen projecten te realiseren onderscheidenlijk te verrichten die gelet op de instandhoudingsdoelstelling de kwaliteit van de natuurlijke habitats en de habitats van soorten in een op grond van artikel 10a, eerste lid, van de wet aangewezen gebied kunnen verslechteren of een verstorend effect kunnen hebben op de soorten waarvoor het gebied is aangewezen. Zodanige projecten of andere handelingen zijn in ieder geval, projecten of handelingen die de natuurlijke kenmerken van het desbetreffende gebied kunnen aantasten.

Bij het verlenen van een vergunning als bedoeld in artikel 19d, eerste lid, van de wet moet rekening worden gehouden met de gevolgen die een project of andere handeling kan hebben gelet op de instandhoudingsdoelstelling van het betrokken gebied (artikel 19e van de wet).

Toetsingskader ammoniak en Natura 2000

Op 23 mei 2007 is het toetsingskader ammoniak en Natura 2000 bekend gemaakt. Het toetsingskader is bedoeld als handreiking om te beoordelen of de uitbreiding (geen) significante negatieve effecten heeft op het Natura 2000 gebied. De instandhoudingsdoelstellingen van de Natura 2000-gebieden mogen niet in gevaar worden gebracht. In het toetsingskader ammoniak en Natura 2000 zijn daarom op basis van wetenschappelijk onderzoek normen ontwikkeld (de drempelwaarde en de norm voor grondgebondenheid) die aan dit criterium voldoen.

Voor het beantwoorden van de vraag of negatieve effecten op de natuur ontstaan, is niet alleen de bedrijfseigen depositie van individuele veehouderijen of van de groep bedrijven waarvoor het onderhavige toetsingskader zal gelden van belang, maar tevens de ontwikkeling van de achtergronddepositie. De totale stikstofdepositie op de natuur in Nederland vertoont al jaren een sterk dalende trend.

Tussen 1990 en 2003 is de stikstofdepositie met bijna 35% afgenomen (Natuurbalans 2006, MNP). Deze trend zal zich –zo blijkt ook uit het Alterrapport uit 2007- de komende jaren voortzetten, in elk geval tot en met 2015. Uit het Alterrapport blijkt dat toepassing van het toetsingskader en het generieke beleid voor deze bedrijven (het toepassen van emissiearme technieken) zal leiden tot een afname van door deze bedrijven veroorzaakte stikstofbelasting op de onderzochte gebieden. Daarnaast zullen volgens studies van het MNP de effecten van onder andere landbouwactiviteiten op grotere afstand, verkeer en industrie ook de komende jaren verder afnemen (p. 25 Alterrapport). Deze afname is onder andere het gevolg van het generieke emissiebeleid. Een en ander betekent dat ondanks het feit dat met het toetsingskader een (beperkte) individuele toename van de belasting mogelijk is, de totale belasting op de onderzochte Natura2000-gebieden zal afnemen. Daar komt bij dat de gemiddelde depositie die wordt veroorzaakt door de ‘gebiedseigen’ stal- en opslagmissie slechts een klein deel (4-8 %) is van de totale stikstofdepositie op een Natura 2000 gebied. Op grond van het bovenstaande kan worden geconcludeerd dat de drempelwaarde van 5% van de kritische depositiewaarde, zoals opgenomen in het toetsingskader, geen significante gevolgen zal hebben op de beschermde natuurwaarden. Op deze grond kunnen vergunningen worden verleend voor activiteiten met een ammoniakdepositie van minder dan een drempelwaarde van 5% van de kritische depositiewaarde.

Nu vaststaat dat uitbreidingen tot 5% van de kritische depositiewaarde en bij het hanteren van de norm voor lokaal grondgebonden melkveehouderij van 250 kg N/jaar, afzonderlijk noch in combinatie met andere plannen en projecten significante gevolgen kunnen hebben, is het niet nodig dat bij vergunningverlening een passende beoordeling plaatsvindt.

Beschermd gebied Kampina en Oisterwijkse bossen en vennen

Vogelrichtlijngebied Kampina

Het gebied Kampina is aangewezen als speciale beschermingszone krachtens de richtlijn inzake behoud van de vogelstand (79/409/EEG), bij besluit van 29 oktober 1986, kenmerk no. J 4755. Zoals hiervoor bij het wettelijk kader is aangegeven, is deze aanwijzing een besluit overeenkomstig artikel 10a van de wet.

De instandhoudingsdoelstelling is als volgt omschreven:

“De voor dit Vogelrichtlijngebied vermelde vogelsoorten betreffen soorten waarvoor het gebied blijkens aantalsgegevens uit de periode 1993-97 van belang is als Vogelrichtlijngebied. In aanvulling hierop dient ook rekening te worden gehouden met andere relevante vogelsoorten die in de nota van toelichting bij het aanwijzingsbesluit zijn vermeld”.

Kampina kwalificeert niet meer als speciale beschermingszone onder de Vogelrichtlijn. Volgens de toelichting van het aanwijzingsbesluit (1986) broeden onder andere wulp, boompieper, graspieper, roodborsttapuit, paapje en nog enige korhoenders. Van de eendensoorten broeden in het gebied zomertaling, wintertaling en krakeend, die ook tijdens de trek in grote aantallen worden waargenomen. Ook pleisteren tijdens de trekperiode kraanvogels in het gebied. Daarnaast is het gebied van groot belang voor steltlopers met name voor soorten als witgatje, bosruiter, zwarte ruiter en groenpootruiter. In de peilperiode 1993-97 voldeed Kampina voor geen van deze soorten (voor zover relevant) aan de toen gestelde drempelwaarden voor kwalificatie.

Nummer

1340953/1374337

Wel zijn er soorten die aan de drempelwaarden voor begrenzing voldoen, er komt een aantal vogelsoorten in behoorlijke aantallen voor. Trekkende vogelsoorten waarvoor Kampina in de periode 1993-97 van betekenis is wegens het voorkomen van behoorlijke aantallen zijn de dodaars (broedvogel) en de taigarietgans;

Vogelrichtlijnsoorten

Soortnr, Soort

A039, Taigarietgans

Habitatrichtlijngebied Kampina en Oisterwijkse bossen en vennen

Het gebied Kampina en Oisterwijkse bossen en vennen is aangemeld als speciale beschermingszone krachtens de Habitatrichtlijn (92/43/EEG). Op 20 mei 2003 vond de definitieve aanmelding plaats. Op 8 december 2004 heeft de Europese Commissie de lijst vastgesteld. Het gebied is nog niet aangewezen en er zijn nog geen instandhoudingsdoelstellingen geformuleerd.

Het gebied is op de communautaire lijst geplaatst omdat Kampina en de naastgelegen Oisterwijkse vennen en bossen samen een van de fraaiste voorbeelden van een Brabants dekzandlandschap vormen, met bossen, vennen, heide en overgangen naar beekdalen. Kampina is vooral van belang vanwege de natte heide en de fraaie overgangen naar schraallanden (Smalbroeken). Het hele gebied is van groot belang voor de vennen; het betreft zowel doorstroomvennen (o.a. de Centrale Vennen in de Oisterwijkse Bossen, geïsoleerde zure vennen, als vennen in beekdalflanken die (van oorsprong) onder invloed staan van inundatie met beekwater. De vennen in de Oisterwijkse bossen zijn merendeels ontstaan als uitgestoven laagten in eenstuifzandlandschap, waar veentjes in ontstonden. Door vervening is hierin sinds de Middeleeuwen weer open water ontstaan. In het gebied zijn reeds in 1950 de eerste herstelmaatregelen in de vennen uitgevoerd. Het gebied is van belang vanwege het voorkomen van de volgende soorten en habitats.

Habitattypen

Code, Habitatype

Nummer

1340953/1374337

H2310, Stuifzandheiden met struikhei

H3110, Zeer zwakgebufferde vennen

H3130, Zwakgebufferde vennen

H3160, Zure vennen

H4010, Vochtige heiden

H6410, Blauwgraslanden

H7210, Galigaanmoerassen

H91E0, Vochtige alluviale bossen

Habitatrichtlijnsoorten

Soortnr, Soort

H1149, Kleine modderkruiper

H1166, Kamsalamander

H1831, Drijvende waterweegbree

Voorstel voor het aanvullen van de database:

H2330, Zandverstuivingen

H4030, Droge heiden

H6230, Heischrale graslanden

H7110, Actieve hoogvenen

H7150, Pioniervegetaties met snavelbiezen

H9190, Oude eikenbossen

H1082, Gestreepte waterroofkever

A004, Dodaars - b

A276, Roodborsttapuit - b

Feiten en omstandigheden

Stikstofdepositie

Het grootste gedeelte van de Nederlandse natuurgebieden heeft te lijden onder verzuring, vermeting en verdroging. Hierdoor gaan kwetsbare en vaak bijzondere planten- en diersoorten achteruit en maken plaats voor meer algemene soorten. Een teveel aan stikstof -in de vorm van stikstofoxiden en ammoniak- is hier voor een groot deel debet aan.

Stikstof is een essentieel element voor al het leven op aarde en zeer bepalend voor de vitaliteit van onder andere de planten. Een teveel en een tekort van stikstof (N) verstoort echter de balans en heeft nadelige gevolgen voor de natuur. Door het teveel aan stikstof krijgen planten, die daar goed tegen kunnen en/of stikstofminnend zijn, de overhand. Meer zeldzame en kwetsbare plantengemeenschappen worden door deze algemene snel groeiende soorten verdrongen. Dit heeft weer effecten op de kwetsbare fauna die afhankelijk is van de getroffen plantengemeenschappen.

Habitatrichtlijngebieden kunnen pas toereikend tegen verzuring en vermessing worden beschermd wanneer bekend is wat de maximale hoeveelheid stikstof is die de habitattypen kunnen verdragen (de *kritische depositiewaarde* of *critical load*). Elk habitatype heeft zijn eigen gevoeligheid voor stikstof. Dat heeft te maken met de soort planten en de combinatie waarin ze voorkomen (plantengemeenschappen) met de bodem, het klimaat en dergelijke. Het voorgaande blijkt uit het rapport 'Te veel van het goede', juni 2004. Dit rapport is gebaseerd op onderzoek door Alterra en TNO in opdracht van Stichting natuur en Milieu en de twaalf provinciale milieufederaties. Het onderzoeksverslag is te vinden op de website van Stichting Natuur en Milieu (www.natuurenmilieu.nl).

Nummer

1340953/1374337

Overwegingen

Voor de onderhavige aanvraag zijn de effecten van ammoniak op de speciale beschermingszone van belang. De Natuurbeschermingswet 1998 zelf en het toetsingskader ammoniak en Natura 2000 zijn op onze beslissing van toepassing. Van de voorgenomen activiteit worden geen andere nadelige effecten verwacht. Hierna staan de stappen beschreven conform het toetsingskader ammoniak en Natura 2000.

Stap 1 Gaat het om een graasdierbedrijf dat (ook) na uitbreiding grondgebonden is?

Het betreft in dit geval geen grondgebonden bedrijf (ook niet na uitbreiding zodat verder gegaan wordt naar stap 2).

Stap 2 Valt de nieuwe depositie (na) uitbreiding binnen de drempelwaarde?

Een natuurgebied kan, afhankelijk van de natuurwaarden die er aanwezig zijn, een bepaalde hoeveelheid ammoniak verdragen. Deze hoeveelheid, waarbij er geen aantoonbare schade optreedt, is de kritische depositiewaarde. Voor Kampina en Oisterwijkse Bossen en Vennen wordt een kritische depositiewaarde gehanteerd van 1.071 mol N/ha/jaar.

Als na uitbreiding de ammoniakdepositie door een veehouderij op de dichtstbijzijnde rand van het natuurgebied niet hoger is dan vijf procent van de kritische depositiewaarde voor het natuurgebied, kan de vergunning worden verleend. De ammoniakdepositie na uitbreiding (de depositiewaarde) wordt vastgesteld op basis van het Ammoniak-depositiemodel "AAgro-Stacks", dat is ontwikkeld door KEMA en WageningenUR.

Voor het doorlopen van het Ammoniak-depositiemodel "AAgro-Stacks" wordt eerst de ammoniakemissie per emissiepunt berekend aan de hand van de diercategorie, het stalsysteem met bijbehorende emissiefactor volgens de Regeling ammoniak en veehouderij en het aantal dieren per diercategorie. De berekening van de ammoniakemissie is per emissiepunt in onderstaande tabellen weergegeven.

Details van emissiepunt: stal B

Nummer

1340953/1374337

Code stalsysteem*	Diercategorie	Aantal dieren	Emissie kg ammoniak/jaar	Totaal kg ammoniak/jaar
E.2.11.2	legkippen	60.600	0,055	3.333,0
Totaal emissiepunt				3.333,0

Details van emissiepunt droogtunnel stal B

Code stalsysteem*	Type	Aantal	Emissie kg ammoniak/jaar	Totaal kg ammoniak/jaar
E.6	droogtunnel	60.600	0,015	909,0
Totaal emissiepunt				909,0

Details van Emissiepunt stal C

Code stalsysteem*	Type	Aantal	Emissie kg ammoniak/jaar	Totaal kg ammoniak/jaar
D.1.1.14.2	gespeende biggen	1.440	0,04	57,6
D.3.2.14.2	vleesvarkens	360	0,18	64,8
Totaal emissiepunt				122,4

Details van emissiepunt: stal E

Code stalsysteem*	Diercategorie	Aantal dieren	Emissie kg ammoniak/jaar	Totaal kg ammoniak/jaar
E.2.11.2	legkippen	36.224	0,055	1.992,3
E.6.4.1	droogtunnel	36.224	0,002	72,4
Totaal emissiepunt				2064,8

Details van emissiepunt: stal G1

Code stalsysteem*	Diercategorie	Aantal dieren	Emissie kg ammoniak/jaar	Totaal kg ammoniak/jaar
D.3.2.14.2	vleesvarkens	1.120	0,18	201,6
Totaal emissiepunt				201,6

Details van emissiepunt: stal G2

Code stalsysteem*	Diercategorie	Aantal dieren	Emissie kg ammoniak/jaar	Totaal kg ammoniak/jaar
D.3.2.14.2	vleesvarkens	1.520	0,18	273,6
Totaal emissiepunt				273,6

* stalsysteem weergegeven door code zoals opgenomen in de Regeling ammoniak en veehouderij, Staatscourant 14 mei 2007

Van elk emissiepunt is de totale emissie in kg ammoniak per jaar berekend. Vervolgens wordt de exacte locatie van de emissiepunten van de stallen bepaald, uitgedrukt in de X- en Y-coördinaten (Rijksdriehoekcoördinaten).

Daarnaast spelen de hoogte van het emissiepunt, de (gemiddelde) gebouwhoogte, de diameter van het emissiepunt en de uitreesnelheid een rol bij het bepalen van de depositie op het natuurgebied. De genoemde parameters zijn weergegeven in onderstaande tabel.

Nummer
1340953/1374337

BronID	X-coörd.	Y-coörd.	Hoogte (m)	Gebouw hoogte (m)	Diam. (m)	Uittr. snelheid (m/s)	Emissie (kg ammoniak /jaar)
stal B	147 547	394 040	1,5	6,6	0,5	0,40	3.333
droogtunnel	147 547	394 040	1,5	6,6	0,5	0,40	909
stal B							
stal C	147 623	393 990	5,0	3,9	2,3	1,91	122
stal E	147 544	394 015	1,5	7,6	1,1	0,40	2.065
stal G1	147 543	393 993	6,0	4,8	2,7	1,75	202
stal G2	147 541	393 972	6,0	4,8	3,0	1,90	274

Tenslotte wordt de exacte locatie bepaald van een aantal maatgevende punten op de dichtstbijzijnde rand van het natuurgebied. De ligging van de gevoelige locaties is weergegeven op bijgevoegde kaart. Deze locaties worden ingevoerd in het verspreidingsmodel. Het model berekent vervolgens de depositie in mol ammoniak/ha/jaar op de ingevoerde (gevoelige) locaties. De coördinaten van de gevoelige locaties en de berekende depositie op dat punt zijn weergegeven in onderstaande tabel.

Volgnr.	Naam	X-coörd.	Y-coörd.	Depositie (mol/ha/jaar)
1	Kampina, punt 1	146 161	395 105	11,86
2	Kampina, punt 2	146 429	395 014	14,22
3	Kampina, punt 3	146 759	394 922	19,58
4	Kampina, punt 4	146 872	395 246	15,49
5	Kampina, punt 5	147 012	395 661	12,29
6	Kampina, punt 6	147 406	395 541	18,07

De depositie op de Kampina en Oisterwijkse Bossen en Vennen, berekend met het Ammoniak-depositiemodel, bedraagt ten hoogste 19,58 mol per hectare per jaar. Dit is ongeveer 4,90 % van de kritische depositiewaarde. Dit is kleiner dan de drempelwaarde (5 %), die op grond van het toetsingskader wordt aangehouden. Derhalve hebben de aangevraagde activiteiten geen significante gevolgen voor de Kampina en Oisterwijkse Vennen. Wij achten de verandering aanvaardbaar, afgezet tegen de instandhoudingsdoelstellingen van de kwaliteit van de natuurlijke habitats en zal niet schadelijk zijn voor het beschermd natuurmonument.

Advies en Zienswijze

Nummer

Ter voldoening aan het bepaalde in de Natuurbeschermingswet 1998 hebben wij advies gevraagd aan het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Oirschot.

1340953/1374337

Ingevolge de Algemene wet bestuursrecht hebben wij Brabantse Milieufederatie, Natuurmonumenten en Brabants Landschap de gelegenheid gegeven een zienswijze inzake uw aanvraag naar voren te brengen.

Advies gemeente Oirschot

Op 7 december 2007 hebben wij een reactie ontvangen van de gemeente Oirschot. De gemeente stelt dat de gegevens uit de aanvraag overeen komen met de situatie waarvoor zij vergunning heeft verleend. De gemeente heeft geen nadere opmerkingen anders dan dat zij op 8 mei 2007 een milieuvergunning hebben verleend.

Zienswijze Brabantse Milieufederatie en Vereniging Natuurmonumenten
Wij hebben binnen de gestelde termijn een zienswijze ontvangen van Brabantse Milieufederatie (mede namens de Vereniging Natuurmonumenten). Deze zienswijze is op 7 december 2007 ontvangen. Hieronder hebben wij de zienswijzen puntsgewijs samengevat weergegeven in cursief. Direct daaronder leest u onze reactie op de betreffende zienswijze.

- 1. Zolang de achtergronddepositie hoger is dan de kritische depositie voor dit natuurgebied is er geen ruimte is voor toename van de ammoniakdepositie vanuit de inrichting. De huidige emissie moet worden beschouwd als een significant negatief effect.*

Het toetsingskader Ammoniak en Natura 2000 is tot stand gekomen na uitvoerig overleg met een aantal partijen. Zoals in het toetsingskader is aangegeven, is het toetsingskader bedoelt als handreiking aan het bevoegd gezag. Het beoogt veehouderijbedrijven in de buurt van de Natura 2000-gebieden, vooruitlopend op de op te stellen beheerplannen, duidelijkheid te bieden over hun uitbreidingsmogelijkheden, voor zover het ammoniak betreft. Het uitgangspunt daarbij is dat uitbreiding geen significante negatieve effecten op de betreffende natuurgebieden mag hebben. Het aan het toetsingskader ten grondslag liggende scenario-onderzoek gaat uit van reële aanname ten aanzien van de ontwikkeling van de veehouderij. Voor de vraag of negatieve effecten op de natuur ontstaan is niet alleen de bedrijfseigen depositie van individuele bedrijven of van de groep van bedrijven waarvoor het toetsingskader geldt van belang, maar tevens de ontwikkeling van de achtergronddepositie. De totale stikstofdepositie op de natuur in Nederland vertoont al jaren een dalende trend.

Tussen 1990 en 2003 is de stikstofdepositie met bijna 35 % afgenomen. (Natuurbalans 2006, NMP). Deze trend zal zich- zo blijkt ook uit het Alterrapport de komende jaren, in elk geval tot 2015 blijven voortzetten.

Uit het Alterrarapport blijkt dat toepassing van het toetsingskader en het generieke beleid voor deze bedrijven zal leiden tot een afname van door deze bedrijven veroorzaakte stikstofbelasting op de onderzochte gebieden. Daarnaast zullen volgens studies van het MNP de effecten van onder andere landbouwactiviteiten op grotere afstand, verkeer en industrie verder afnemen. Daar komt bij dat de gemiddelde depositie die wordt veroorzaakt door de ‘gebiedseigen’ stal- en opslagemissie slechts een klein deel (4 tot 9%) is van de totale stikstofdepositie op een Natura 2000 gebied. Op grond van het bovenstaande kan worden geconcludeerd dat het opnemen van de drempelwaarde van 5% geen significante gevolgen zal hebben op de beschermde natuurwaarden. Op deze grond kunnen vergunningen worden verleend tot een drempelwaarde van 5 %. Zoals de Minister in het bekendgemaakte toetsingskader ammoniak en Natura 2000 aangeeft, is het toetsingskader niet een middel om de depositie terug te brengen richting het niveau van de kritische depositiewaarden. Dit wordt bereikt via het generieke ammoniakbeleid.

2. *De kritische depositie bedraagt op basis van de aanwezige vegetatie 400 mol. Het toetsingskader baseert de kritische depositiewaarde van 1.071 mol op onjuiste gronden (verkeerde vegetatie).*

Op 22 mei 2007 is het toetsingskader Ammoniak en Natura 2000 opgestuurd naar provincies, gemeenten en Tweede Kamer. Met het toetsingskader kan worden beoordeeld of veehouderijbedrijven in de buurt van Natura 2000-gebieden, voor zover het de ammoniakuitstoot betreft, mogen uitbreiden. Het door de Taskforce Ammoniak en Natura 2000 (LNV, IPO, VNG en LTO-Nederland) ontwikkelde toetsingskader is bedoeld als handreiking aan gemeenten en provincies, die (afhankelijk van het Natura 2000-gebied waarom het gaat) de ammoniaktoetsing voor hun rekening nemen. Onderdeel van het toetsingskader is een lijst met meest kritische depositiewaarden per habitatgebied (bijlage 3). De lijst is afkomstig uit het rapport “Teveel van het goede” van Stichting Natuur en Milieu (2004). Conform de landelijke afspraak hanteren wij het toetsingskader inclusief bijlage 3 voor het beoordelen van de aangevraagde activiteit.

3. *De drempelwaarde van 5% is niet wetenschappelijk onderbouwd, maar is de uitkomst van bestuurlijk overleg.*

In hoeverre er sprake is van een bestuurlijk compromis is ons niet bekend. Het toetsingskader Ammoniak en Natura 2000 is tot stand gekomen na overleg tussen de landbouw, natuurbescherming en overheid. Hierbij is, mede na afweging en wetenschappelijk onderzoek, gekozen voor een drempelwaarde van 5% van de kritische depositie. Het uitgangspunt daarbij is dat uitbreiding geen significante negatieve effecten op de betreffende natuurgebieden mag hebben. Alterra heeft de gevolgen van het gebruik van de drempelwaarde van 5 % nader onderzocht. Dit is gebeurd voor vijf gebieden welke representatief zijn voor alle Natura 2000-gebieden.

Aangezien er sprake is van representativiteit van de onderzochte gebieden, vloeit hieruit voort dat de overige gebieden niet afzonderlijk behoeven te worden onderzocht. De gehanteerde uitkomsten en conclusies van het onderzoek kunnen hierop van toepassing worden verklaard. Het onderzoek gaat uit van reële aannames. Bovendien zal ook in het doorgerekende worst-case scenario van 10% in vier van de onderzochte gebieden nog steeds sprake zijn van een afname van de depositie, terwijl in één van de onderzochte gebieden in dat scenario de depositie gelijk blijft.

Nummer
1340953/1374337

Zie verder onze reactie op de zienswijze onder 1.

Op grond van het bovenstaande kan worden geconcludeerd dat het opnemen van de drempelwaarde van 5% geen significante gevolgen zal hebben op de beschermde natuurwaarden. Op deze grond kunnen vergunningen worden verleend tot een drempelwaarde van 5 %.

4. *Bij het Alterra-rapport, dat is gebruikt voor het toetsingskader, worden de volgende kanttekeningen geplaatst:*

a. *Het cumulatieve effect van veehouderijen die verder weg zijn gelegen dan 3 km is niet onderzocht.*

Op 22 mei 2007 is het toetsingskader Ammoniak en Natura 2000 bekend gemaakt. Dit document is bedoeld als afwegingskader om te beoordelen of de uitbreiding geen significante negatieve effecten heeft op het Natura 2000 gebied. De aangevraagde uitbreiding mag er niet toe leiden dat de instandhoudingsdoelstellingen van de Natura 2000-gebieden in gevaar worden gebracht. Het toetsingskader ziet daarbij op een afweging, waarbij de depositie als gevolg van het individuele bedrijf, in samenhang wordt beoordeeld met andere plannen en projecten. Daarbij is een afweging gemaakt inzake de ontwikkelingen in de veehouderijsector, zowel nabij de Natura 2000-gebieden als in de wijde omgeving. Er zijn ons geen argumenten bekend om aan te nemen dat de gegevens die ten grondslag liggen aan de onderzoeksconclusies onjuist zijn. Er is wetenschappelijk voldoende zekerheid dat de gehele depositie in de komende jaren zal afnemen, ondanks het feit dat een (beperkte) individuele toename van de belasting mogelijk is. Hierbij zijn ook andere emissiefactoren meegewogen die buiten de genoemde straal van 3 kilometer plaatsvinden.

De emissie- en depositieberekeningen beperken zich tot stal- en opslagemissies (puntbronnen) binnen een straal van 3.000 m rondom de habitatgebieden. Bij 3.000 m is de bijdrage van een individueel bedrijf aan de depositie op het habitatgebied zeer beperkt. Ter illustratie een emissie van 10.000 kg NH₃ levert bij de meest ongunstige windrichting (noordoost) op een afstand van 3.000 m tot aan de rand van het natuurgebied een depositie van ca. 15 mol/ha/jr.

Bedrijven met dergelijke hoge emissies komen momenteel niet veel voor en zullen naar verwachting in de toekomst in het kader van de IPPC-richtlijn genoodzaakt zijn om extra emissiebeperkende maatregelen te nemen (in geval van intensieve veehouderijen). Verder worden de emissies vanuit (kunst)mestaanwending en beweiding binnen 3.000 m niet meegenomen in de scenario's omdat deze emissies bij vergunningverlening geen rol spelen en gereguleerd worden via de mestwetgeving.

Nummer

1340953/1374337

- b. Het onderzoek gaat uit van gemiddelde deposities. Lokaal kunnen deposities sterk afwijken en kunnen significante negatieve effecten optreden.*

Dit is een algemeen standpunt, zonder dat hiermee wordt aangetoond dat dit bij onderhavige besluitvorming aan de orde is. Bij de beoordeling van de vergunningaanvraag zijn wij nagegaan wat de effecten zijn op de meest nabijgelegen rand van het gebied. Hierbij hebben wij meerdere punten in meerdere richtingen gekozen. Op een ander deel van het gebied, bijvoorbeeld waar kwetsbare vegetatie voorkomt, kan geen hogere depositie voorkomen van het onderhavige bedrijf dan de door ons berekende hoogste depositie, die in ons besluit is opgenomen als de maximaal vergunbare depositie.

- c. De cumulatieve effecten van de groei van veehouderijen in de omgeving tot de drempelwaarde zijn niet onderzocht.*

Wij verwijzen voor onze reactie naar onze reactie onder 1.

- d. Het onderzoek houdt geen rekening met een groei van de totale veestapel nabij een Habitatgebied, door afschaffing van de compartimentering. Men is ten onrechte uitgegaan van een algemene daling van het aantal dieren. Volgens het onderzoek leidt het toepassen van het toetsingskader niet tot het bereiken van de gewenste kritische depositiewaarde.*

Er is geen sprake van het afschaffen van de compartimentering voor de dierrechten. Het verbod om dierrechten te verplaatsen tussen de verschillende concentratiegebieden loopt tot 1 januari 2008. Daarbij is de overheid (gemeenten en provincies) in de gelegenheid gesteld om via het ruimtelijk ordeningsregime maatregelen te nemen om ongewenste vestigingen tegen te gaan. Met nadruk wordt gesteld dat er geen verband bestaat tussen het vervallen van het verbod op verplaatsing dierrechten (meststoffenwet) en de Natuurbeschermingswet 1998. De compartimentering regelt alleen de verplaatsingsmogelijkheden van dierrechten, niet de vestiging (of uitbreiding) van bedrijven. Hiervoor gelden andere instrumentaria. In eerste instantie die van de ruimtelijke ordening. De provincie Noord-Brabant heeft gebieden aangewezen waarbinnen de landbouw zich kan ontwikkelen. Nieuwvestiging of uitbreiding van bedrijven zal nog steeds getoetst moeten worden via de Natuurbeschermingswet 1998. Afschaffing van het compartimenteringsverbod doet daar niet aan af.

Op basis van de ontwikkeling over de afgelopen jaren en de geschetste ontwikkelingen voor de toekomst mag verondersteld worden dat de dieraantallen rondom de (onderzochte) habitatgebieden tot 2015 gemiddeld genomen niet zullen stijgen. Te meer omdat vier van de onderzochte habitatgebieden in gebieden zijn gelegen waar momenteel reconstructieplannen in uitvoering zijn. Het beleid in deze reconstructieplannen is onder andere gericht op een afwaartse verplaatsing van de intensieve veehouderij ten opzichte van de kwetsbare natuur.

Nummer

1340953/1374337

- e. Met toetsingskader is opvullen mogelijk. Als alle dieren emissie-arm gehuisvest zijn, is het vrijwel onmogelijk een verdere reductie te bereiken.*

Uit het rapport van Alterra blijkt dat een individuele (mits beperkte) toename van stikstofdepositie vanuit een bedrijf niet leidt tot een zodanig negatief effect dat hierdoor de instandhoudingsdoelstellingen negatief zullen worden beïnvloed. Dit onder voorwaarde dat er generieke maatregelen worden uitgevoerd (afname emissies vanuit bedrijven door toepassing emissiebeperkende maatregelen, afname effecten verbrandingsgassen etc). Het rapport gaat er dus van uit dat een toekomstige ingreep om een verdere reductie te krijgen, niet nodig zal zijn.

- 5. De situatie van het bedrijf ten tijde van de aanmelding van het gebied als Habitatrichtlijngebied dient als uitgangspunt te worden genomen bij het beoordelen van deze aanvraag.*

In de beoordeling wordt geen gebruik gemaakt van vergunde of historische rechten. Dit uitgangspunt is derhalve niet relevant voor de onderhavige beschikking.

Besluit

Gelet op de bepalingen in de Natuurbeschermingswet 1998

Nummer

1340953/1374337

**VERLENEN GEDEPUTEERDE STATEN VAN NOORD-BRABANT
HIERBIJ VERGUNNING EX ARTIKEL 16 EN 19D**

aan de heer P.A.G.M. van der Heijden voor een vleesvarkens- en legkippenbedrijf aan de Nieuwedijk 25 en Nieuwedijk 25 1 te Oirschot met een bijbehorende depositie op het dichtstbijzijnde gebied Kampina en Oisterwijkse bossen en vennen van 19,58 mol/ha/j.

Aan deze vergunning zijn de volgende voorschriften en beperkingen verbonden:

1. Wanneer de houder van de vergunning handelt in strijd met de voorschriften, kan deze vergunning op grond van artikel 43 lid 2 Natuurbeschermingswet 1998 worden gewijzigd of ingetrokken.
2. De depositie van de veehouderij aan de Nieuwedijk 25 en Nieuwedijk 25 1 te Oirschot niet meer bedragen dan 19,58 mol/ha per jaar.

Begrip:

Depositie: de ammoniakdepositie berekend op basis van het Ammoniak-depositiemodel: AAgro-Stacks.

's-Hertogenbosch, 8 februari 2008

Gedeputeerde Staten van Noord-Brabant,
namens deze,

ir. M.C. Visser,
bureauhoofd Natuurverkenningen.

Bekendmaking en kennisgeving

Dit besluit wordt bekendgemaakt door toezending aan aanvrager (de heer P.A.G.M. van der Heijden, Nieuwedijk 25, 5688 LK te Oirschot) en degene die een zienswijze hebben ingediend. Kennisgeving vindt plaats in het Brabants Dagblad, Editie Tilburg, Eindhovens Dagblad, Editie Eindhoven Noord / Oost op 18 februari 2008.

Nummer

1340953/1374337

Rechtsmiddelen

Als u het met dit besluit niet eens bent, kunt u schriftelijk bezwaar maken binnen zes weken (vanaf 1 dag) na verzending van dit besluit.

Het bezwaarschrift moet voorzien zijn van een handtekening, naam en adres, datum, een omschrijving van het besluit waartegen het bezwaar is gericht en waarom u het met dat besluit niet eens bent. Het bezwaarschrift moet worden gericht aan:

Het college van Gedeputeerde Staten van Noord-Brabant
T.a.v. het secretariaat van de Hoor- en Adviescommissie
Postbus 90151
5200 MC 's-Hertogenbosch

Wij verzoeken u om op de linkerbovenhoek van de envelop het woord “bezwaarschrift” te vermelden.

Het secretariaat van de hoor- en adviescommissie is bereikbaar op telefoonnummer (073) 680 83 04, faxnummer (073) 680 76 16 en e-mailadres bezwaar@brabant.nl.

Bovenstaand besluit treedt in werking, ook al wordt een bezwaarschrift ingediend. Het is daarom mogelijk om gelijktijdig met of na het indienen van een bezwaarschrift een zogenaamde “voorlopige voorziening” te vragen bij de Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag.

Een voorlopige voorziening is in feite het nemen van een tijdelijke maatregel, bijvoorbeeld het schorsen van het besluit gedurende de tijd die nodig is om het bezwaar te behandelen. Voorwaarde om zo'n voorlopige voorziening te vragen is, dat er sprake is van een spoedeisend belang.

Voor het vragen van een voorlopige voorziening is griffierecht verschuldigd.

Afschrift aan:

Nummer

0 Ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit, Directie Natuur,
Postbus 20401, 2500 EK DEN HAAG	1340953/1374337
0 Ministerie van LNV, Directie Regionale Zaken, Vestiging Eindhoven,
t.a.v. De heer G. Verschuren, Postbus 6111, 5600 HC EINDHOVEN	
0 Het college van burgemeester en wethouders van de gemeente
Oirschot, Postbus 11, 5688 ZG OIRSCHOT	
0 De Roever Milieuadvisering, Postbus 64, 5480 AB SCHIJNDEL	
0 Brabantse Milieufederatie, t.a.v. F. Swinkels, Postbus 591,
5000 AN TILBURG	
0 Brabants Landschap, t.a.v. Frans van Erve, Postbus 80, 5076 ZH HAAREN	
0 Natuurmonumenten, t.a.v. Kees van Laarhoven, Postbus 494, 5600 Al
EINDHOVEN	
0 handhaver (ROH/HNBW, N1-K40)	
0 A. v/d Zee (ROH/HNBW, N1-K40)	
0 E. Deckers, auteursexemplaar (NV - V13-flex)	
0 dossier	